stáva bezúčinným a že je jedine rozhodné doručenie učinené právnemu zástupcovi. Naopak z ustanovenia § 79, odst. 2 tr. p. plynie len toľko, že doručenie právnemu zástupcovi súkromného žalobcu je dovolené s účinkom aj pre súkromného žalobcu, neplynie z neho však ani, že by nebolo dovolené doručiť súdne rozhodnutia súkromnému žalobcovi, keď preukázal advokáta alebo oprávneného zmocnenca k prijatiu súdnych rozhodnutí, ani že doručenie súdneho rozhodnutia súkromnému žalobcovi je neúčinné voči jeho právnemu zástupcovi.

Ponevráč pätnásťdenná lehota podľa § 276, odst. 1 tr. p. sa má počítať od 3. mája 1935, kedy súkromnému žalobcovi bolo doručené súdne usnesenie o skončení vyšetrovania s výzvou podľa § 276, odst. 1 tr. p., a druhé doručenie dňa 4. mája 1935 jeho právnemu zástupcovi nemohlo pre súkromného žalobcu založiť novú lehotu k podaniu obžaloby a po uplynutí lehoty v § 276, odst. 1 tr. p. uvedenej nemal súkromný žalobca už právo podať obžalovací spis, treba mať za to, že obžalovací spis odovzdaný dňa 20. mája 1935 na poštu a došlý k súdu dňa 22. mája 1935 nebol zákonnou žalobou a mal byť zamietnutý.

Ponevráč obžalovací spis bol nezákonne podaný, nemohol byť predmetom trestného pokračovania a mal byť obžalobným senátom zamietnutý. Krajský súd mal teda pre nedostatok zákonnej obžaloby trestné pokračovanie podľa § 276, odst. 1 a § 277, odst. 2 tr. p. zastaviť.

Následkom toho je rozsudok vrchného súdu s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo po podaní obžalovacieho spisu, čo do oboch obžalovaných zmätočný podľa § 384, čís. 11 tr. p., ktorého zmätku treba dbať z úradnej povinnosti podľa posl. odst. cit. paragrafu.

Preto postupoval najvyšší súd čo do obžalovaného A. podľa § 34, odst. 1 por. nov. a § 404, odst. 1 tr. p. a čo do obžalovaného B. podľa § 387, odst. 4 tr. p., lebo okolnosť prospešná pre obžalovaného A., ktorý zmätočnú sťažnosť podal, vyskytuje sa aj dotyčne obžalovaného B., ktorý opravného prostriedku nepoužil, a uznal tak, ako vo výroku je uvedené.

Čís. 6195.

Nie je dôvodom k navráteniu v predošlý stav pre zameškanie lehoty k prevedeniu zmätočnej sťažnosti, stalo-li sa zameškanie omylom personálu advokátskej kancelárie obhájcu.

(Rozh. zo dňa 5. mája 1938, Zm III 136/38.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre prečin ťažkého ublíženia na tele z neopatrnosti zamietol žiadosť obžalovaného o navrátenie v predošlý stav.

Z d ô v o d o v:

Obžalovaný včas ohlásil proti rozsudku odvolacieho súdu zmätočnú sťažnosť a žiadal za doručenie opisu onoho rozsudku cieľom jej odô-

vodnenia. Rozsudok bol do kancelárie obhájcu doručený dňa 5. februára 1938. Obhájca obžalovaného previedol však zmätočnú sťažnosť až dňa 28. februára 1938, tedy po uplynutí osmidennej lehoty, stanovenej v § 388 tr. p. a § 31, odst. 2 por. nov. pre odôvodnenie zmätočnej sťažnosti. Preto súčasne s odôvodnením zmätočnej sťažnosti podal obhájca obžalovaného menom tohoto tiež žiadosť o navrátenie v predošlý stav podľa § 463 tr. p.

Tejto žiadosti neľze priznať úspech. Podľa cit. ustanovenia môžu sa domáhať navrátenia v predošlý stav strany, ktoré nejakú lehotu zameškaly bez vlastnej viny alebo bez viny svojho zástupcu, ďalej z nevedomosti alebo pre inú neprekonateľnú prekážku.

V tomto prípade bola lehota k podaniu odôvodnenia zmätočnej sťažnosti zameškaná následkom omylu personálu advokátskej kancelárie obhájcu obžalovaného, lebo na vlastný omyl sa žiadateľ ani neodvoláva. Omyl kancelárskeho personálu, záležajúci v tom, že do kancelárie doručený opis rozsudku odvolacieho súdu neodovzdala táto včas do rúk obhájcových, mohol byť odstránený patričnou kontrolou v advokátskej kancelárii a nemožno preto ustáliť, že zameškanie lehoty sa stalo pre neodstrániteľnú prekážku alebo bez viny obhájcu žiadateľovho.

Nie sú tedy dané podmienky navrátenia v predošlý stav, predpísané v § 463 tr. p. Žiadosť obžalovaného je preto bezzákladná a bola zamietnutá.

Čís. 6196.

Stvrzenka, vydaná podnikatelem dolu odběrateli uhlí podle § 18 zákona z 21. prosince 1923, čís. 1 Sb. z. a n. z roku 1924, a § 33 vlád. nař. z 25. dubna 1924, čís. 89 Sb. z. a n., není veřejnou listinou ve smyslu § 199, písm. d) tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. května 1938, Zm I 1049/37.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., zrušil napadený rozsudek a podle § 259, čís. 2 tr. ř. zprostil obžalovaného obžaloby pro zločin podvodu podle §§ 197, 199, písm. d) tr. z., jehož se prý dopustil tím, že v letech 1936 a 1937 (správně 1935 a 1936) v T. padělal potvrzenky dolu »M.« v K., tudíž veřejné listiny, při čemž jeho zákazníci a státní správa měli na svém majetku a poslední také na svém právu dohlédacím utrpěti škodu.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížnosti opřené o důvody zmatečnosti podle čís. 5, 9 [zřejmě 9 a) a 9 b)] a 10 § 281 tr. ř., nelze především upříti oprávnění, pokud s hlediska důvodů zmatečnosti podle čís. 9 a 10 § 281 tr. ř. na-